

Ljubo doma

Tetejeva rubrika Krožna pot botrovala zloženk

»Objava metliške krožne poti v Turistični tribuni Slovenskih novic novembra lani je bila neposredni povod, da smo se odločili pripraviti zloženko, ki bo obiskovalcem obmejnega mestnega naselja v severovzhodnem delu Bele krajine, ob vznožju griča Veselica, na nekaj ur dolgem sprehodu poka-

zala njegove najbolj prepoznavne turistične zanimivosti,« nam je hvaležen in zadovoljen sporočil predsednik ondotnega Turističnega društva Vigred Anton Černič. Štiridelna barvna zloženska, poimenovana Sprehod okrog Metlike in po starem mestnem jedru, nas nazorno in poučno popelje mimo najznamenitejših zgodovinsko-kulturnih točk na Trgu svobode, Mestnem trgu in Partizanskem trgu ter naravnih posebnosti v okolici. Natančno vrisana pot v zračni posnetek mesta bo nadvse dobrodošel pripomoček za vse izletnike, ki se bodo odločili, da jo prehodijo, čeravno se bodo prvič znašli v Metliki. Zloženska, ki jo je turistično društvo pripravilo skupaj z mestno skupnostjo in bo v nakladi 5000 izvodov izšla ob koncu februarja, bo zagotovo pripomogla k temu, da metliška krožna pot, ki so jo zasnovali 1998., ne bo dobro obiskana le na organiziranem pohodu ob mestnem prazniku (29. aprila), ampak vso turistično sezono, ki tako ponuja še razlog več, da obiščemo Belo krajino. **B. D.**

Hoja za besedo po Zgornji Vipavski dolini

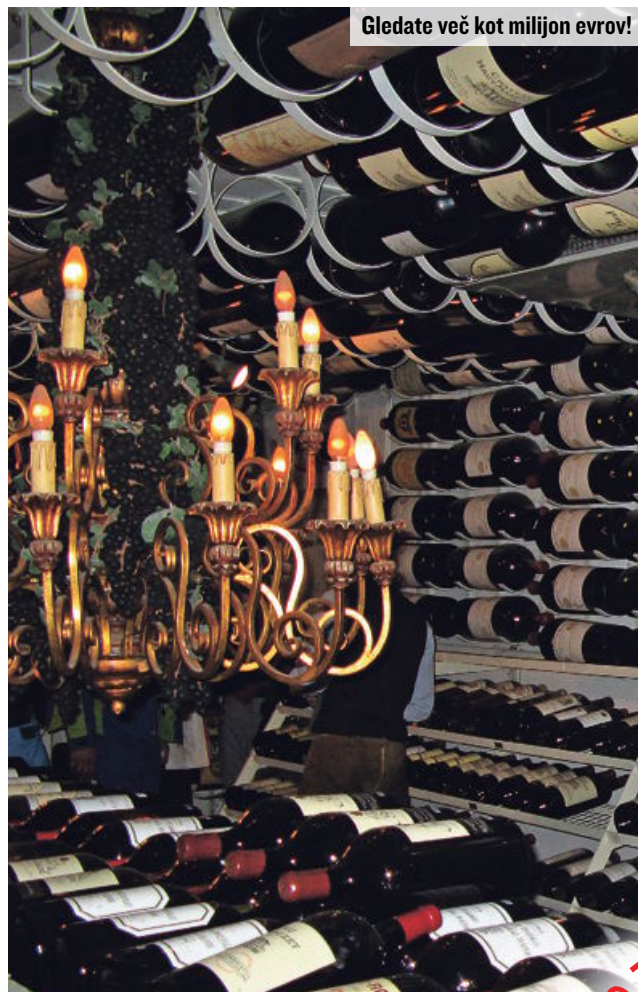
Prav na letošnji kulturni praznik smo postali bogatejši za malce neobičajen turistični vodnik občine Ajdovščina, ki ga ja zasnoval in uredil učitelj slovenščine na osnovni šoli na Colu, književnik in zbiralec ljudskega izročila, 63-letni Franc Černigoj. Skozi pretanjeno izbrane drobce iz ljudskega izročila, ki jih smiselno dopolnjuje slikovna oprema posameznih krajev, nam najnovejši ajdovski vodnik Hoja za besedo prijazno postreže mnogo namigov za potepanja oziroma zanimivosti Zgornje Vipavske doline, kjer pridejo na svoj račun tako pohodniki, kolesarji in adrenalinski športniki kakor ljubitelji umetnosti, zgodovine in tradicije ter dobre domače hrane in vipavskih vin. V pokončni žepni izdaji sta ga v nakladi 10.000 izvodov družno založila Občina in TIC Ajdovščina. **B. D.**

Lončarski tečaji Franca Zelka

Gotovo so redki Prekmurci in obiskovalci Prekmurja, ki še niso slišali za enega najbolj znanih tamkajšnjih lončarjev Franca Zelka iz Pečarovec 90 na Goričkem. In prav tam, kjer si mnogi radi ogledajo lončarsko delo ter kupijo kakšen izdelek, so se letos odločili pripraviti izobraževanje bodočih ljubiteljskih in morebiti tudi profesionalnih lončarjev. Konec januarja letos so namreč začeli organizirati različne tečaje, od eno- in dvodnevne do pet- in večdnevne. Kot pravi Darja Zelko (051-605-860 ali darja.zelko@amis.net), potekajo enodnevni tečaji vsako soboto od 9. do 14. ure. Dvodnevne pripravijo vsak petek in soboto: dopoldne (9.–13. ure) ali popoldne (15.–19. ure), petdnevni tečaj pa vsak zadnji teden v mesecu od ponedeljka do petka: dopoldne (9.–12. ure) ali popoldne (15.–18. ure). Ure zajemajo teoretični del s praktičnimi prikazi: kaj je glina in kaj vse lahko s njo počnemo: žganje, barvanje, loščenje; kaj potrebujemo pri delu; uporabnost izdelkov. Praktični del vsebuje delo na lončarskem vretenu, izdelavo skodelice za kavo s podstavkom (odtiskanje predmetov v skodelico, barvanje s podglazurnimi barvami), poslikavo okrasnega stenskega krožnika. **O. B.**

T TURISTIČNA TRIBUNA
Priloga Slovenskih novic
urejanje Dušan Malovrh
e-pošta dusan.malovrh@slovenskenovice.si
likovna zasnova Jožef Zver
ekranski prelom Darja Malarič

Gledate več kot milijon evrov!

Slovita brunarica

Vsak dan stočijo le po dve ali tri steklenice.

Vinski zaklad sredi Alp

Hotel Hospiz na prelazu Arlberg je gurmanska meka, tamkajšnja vinska klet pa premore največjo in najdražjo zasebno zbirko bordojcev in burgundcev na svetu. Pravzaprav gre za dve kleti: ena je v hotelu, druga pa v najbolj prestižni gorski koči na Tirolskem, v Avstriji in najbrž kar v vseh Alpah, v Hospiz Alm. V kleti te čudovite brunarice v značilnem tirolskem slogu ob vznožju smučišča je pravi vinski zaklad.

Do 14. stoletja so si le redki popotniki upali čez gorski prelaz Arlberg, ki je povezoval Tirolsko z najbolj severozahodno avstrijsko deželo, Predarlberško. Popotnike je pogosto tudi sredi poletja na višini nekaj manj kot 1800 metrov namreč presenetil sneg in mnogi so sredi zametov tam ostali za vedno. Lokalni pastir Heinrich Findelkind se je zato odločil, da bo v zavetju malo pod 1793 metrov visokim prelazom zgradil skromno zavetišče. Dela je začel leta 1386, pri dobrodelnem projektu pa mu je pomagal še Ulrich Nosseck iz St. Gallna. Poleg zavetišča sta z dovoljenjem papeža Bonifacija IX. pozneje zgradila še kapelo. Nato so podporniki zavetišča, ki so bili iz vse habsburške monarhije, od Gorice, Gradca, Dunaja in Prage do Magdeburga, Kölna, Strassburga in Basla, ustanovili bratovščino Svetega Krištofa. Med donatorji zavetišča so bili celo bavarski vojvode, škofje iz Mainza, Trierja in Chimsseja. Z reformacijo se je moč bratovščine močno zmanjšala, habsburški cesar Jožef II. pa jo je dokončno razpustil. Hospiz je še naprej dajal zavetišče prezeblim popotnikom in po letu 1900 vse bolj tudi smučarjem, dokler ni leta 1957 pogorel. Na njegovi

vih temeljih zdaj stoji najbolj luksuzni hotel na Tirolskem, Hospiz St. Christoph.

Od zavetišča do hotela

Zgodovina alpskega smučanja se je začela na božič leta 1900, ko se je skupina prijateljev iz St. Antona odločila, da preživi božične praznike in novo leto v St. Christophu na prelazu Arlberg. Vreme je bilo čudovito, sneg enkrat, in tako se je porodila zamisel, da bi ustanovili smučarski klub. Ostalo ni samo pri ideji in Smučarski klub Arlberg, najprestižnejši na svetu, so 3. januarja 1900 tudi ustanovili. Po posebnem protokolu vsako leto sprejmejo nove, predvsem petične člane. Vsega skupaj jih je že okrog 7000. Ker so se na obeh straneh prelaza Arlberg v zadnjih sto letih razvila najbolj mondana avstrijska zimskošportna središča, kot so St. Anton, Zuers in Lech, je zrasla cena tudi najmanjšemu med njimi, St. Christophu. Tako

so gostje v najvišje ležečem hotelu s petimi zvezdicami na Tirolskem pogosto tudi člani kraljevskih družin, predsedniki držav in vlad ter številni petičneži z vseh koncev sveta. Poleg udobja pa ta po vsem svetu znani visokogorski hotel slovi predvsem po vrhunski restavraciji, ki se ponaša kar z dvema Gault Millaujevima kuharskima kapama, ki ju je temu imenitnemu gostinskemu lokalu na skoraj 2000 metrih priskrbel šef Gunnar Kuhn.

Zaklad na 1800 metrih

Petični gostje ne pravijo hotelski restavraciji gurmanska meka le zaradi odlične hrane. Vinska klet, za katero s četico sommelierjev skrbi Adi Werner, premore največjo in najdražjo zasebno zbirko bordojcev in burgundcev na svetu. Pravzaprav gre za dve kleti: ena je v hotelu, druga pa v najbolj prestižni gorski koči na Tirolskem, v Avstriji in najbrž kar v vseh Alpah, v Hospiz Alm. V kleti te čudovite brunarice v značilnem tirolskem slogu ob vznožju smučišča je pravi vinski zaklad. Cenijo ga na več kot milijon evrov. Poznavaletci govorijo tudi o večmilijonskih številkah. Lastnik Adi Werner, navdušeni ljubitelj in zbiralec francoskih vin iz najbolj slovečih pokrajin na svetu, Burgundije in Bordeauxa, je prve steklenice velikane (8-12-, 15- in 18-litrsk) napolnil iz sodov leta 1980. In čeprav vsak dan v restavraciji stočijo po dve ali tri steklenice, se jih je v kleti nabralo toliko, da so jih morali pritrditi na stene in celo na strop. Ob posebnih priložnostih petičneži, zbrani v Vinski bratovščini Hospiz, odprejo najstarejše in najbolj dragocene steklenice in se visoko sredi zasneženih gora vdajajo radostim pod geslom Življenje je prekratko, da bi pili slabo vino.

DRAGO BULC, UREDNIK TV SLO

Homo
turisticus je
vidno užival.